

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 05/2007

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 10.04.2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,
- оптужени Илија Јуришић,
- бранилац оптуженог адв. Ђорђе Дозет.

Није приступио адв. Стеван Протић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоци да ли су ту - Јовић Бранко, Тешић Љубо? Хоћете увести сведоке молим вас. Јовић Бранко? Тешић Љубо?

Присутни су и сведоци оштећених.

Није приступио сведок-оштећени Драгић Ненад. Оштећеном није могао позив да се уручи, јер је непознат на наведеној адреси, а што је утврђено из извештаја Основног суда у Зворнику број 083-0-М ПОМ-08-30022 од 04.04.2008. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека остане Јовић Бранко.

Ви ћете господине Тешићу сачекати у просторији посебној предвиђеној за сведоке, бићете позвани.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

О недошавшем сведоку-оштећеном Драгић Ненаду биће накнадно одлучено.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

**Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок-оштећени
Јовић Бранко.**

Сведок-оштећени БРАНКО ЈОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовићу, хоћете нам дати Ваше личне податке. Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Јовић Бранко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени које године?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: 02.08.1996. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Душана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Машински техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше боравиште?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Дворови, Бијељина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Дворови, то је мјесто, Београдска бб улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете оптуженог Илију Јуришића, да ли сте у неком сродству? Да ли сте у завади?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И као сведок-оштећени дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег

блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли сте разумели ова упозорења?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Да разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, дужни сте да нам испричате све што Вам је познато везано за овај случај, тзв. «Тузланска колона».

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас замолила да прочитате текст заклетве који се налази испред Вас.

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок-оштећени упозорен, опоменут, заклет, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били саслушани код истражног судије 12.07.2007. године. Да ли се сећате тога?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете у свему код исказа који сте дали?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још негде били саслушани?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Интересује нас где сте били маја 1992. године, у ком својству 15. маја, у ком својству сте били у то време?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Био сам као резервни војник у тој тузланској колони, а 02. маја сам био као припадник резервног састава, 15. маја био сам у колони која је излазила из Тузле која је нападнута и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците кад сте дошли у Тузлу?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па у јутарњим часовима негде око 10 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле? Значи, испричајте нам све по реду?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Дошао сам из касарне у Смолући. То је једно село луковачка општина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које време долазите?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које време долазите из те касарне?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па обично око осам смо кретали, тако да смо били доле око 10 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били око 10?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: У касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Тузли?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хусинска?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Јесте горе, били смо око 10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам све чега се сећате шта се тог дана догодило? Дакле, све онако што Вам је остало у сећању да Вам ја не бих стално постављала подпитања?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Тог дана 15. маја дошли смо у касарну око 10 часова, не могу се тачно сетити времена, можда 11, не могу тачно, ту смо били до 15 часова отприлике. Товарили смо та материјална средства онако како је по договору било јер долазили би прије ту извлачили та средства за касарну, за војску. Тог дана смо око 15 или 16 часова кренули да изађемо у колони, враћени смо са Брчанске Малте назад поново у касарну, да би касније поново се формирала колона која је нападнута око негде ја мислим да је било пола седам, седам часова навече. У тој колони налазио сам се можда око средине, не знам тачно. Тачно на раскрсници Брчанске Малте скретало се за Угљевик тај мој камион од оне пуцњаве силне изрешетан је, био сам рањен као сувозач, камион је стао мало даље од раскрснице можда једно 200 метара. У камиону се налазило још сем мене, још пет припадника од којих је двојица погинуло, ја сам рањен и овај лакше је рањен овај возач, тако да смо успели изаћи из камиона. Можда једно 100-200 метара у неко грмље, ту смо остали до јутарњих часова до 4 ујутро. У 4 ујутру један од нас четворице који смо остали живи, предао је се пошто смо чули читаву ноћ да су ходали око нас доле испод и изнад нас да су ходали па припадници те војске, ја не знам сад који и предали смо се тако да су раздвојили мене као рањеног су одвезли прво у Рударску школу у Тузли, затим на Градину где ми је указана нека помоћ да би ме ту тукли, малтретирали. Опет не знам ко ме је тукао јер не познајем те људе да би касније тог истог дана 16. значи маја око можда 12 - 1 сат, тачно се не сећам било неки договор, шта је било да остане сва та колона и то наоружање у Тузли, а да људи који су могли да ходају и ти војници из тог састава редовног, резервног да изађу у правцу Угљевика. Тако сам ја изашао прво Угљевик, горе заправо на Мајевицу па Угљевик и у Бијељину у болницу и ту сам остао тамо до јуна месеца, јула мислим на лечењу. То је то што се мени десило у колони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците кад кажете да сте дошли у касарну у Тузли и кажете ми смо дошли. Са ким Ви долазите?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па била је организована једна чета, не знам која је долазила редовно ту, била је па припадници резервног

састава већином, та материјална средства су се извлачила. Ко је то наређивао, ко је то одобравао, ја нисам, ја сам био обични војник ко је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неки чин?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али да ли знате ко Вам је саопштио да треба да идете у касарну и да извучите та материјално техничка средства?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па сваки пута је било ујутру исто ко редовна војска, било је постројавање, ујутру је доручак био иде се у Тузлу у касарну, тај и тај иде читам се на списку да идем међу њима нас колико је било у камионе сједамо, ишли смо тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вам то говори на том постројавању? Ко вам говори?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па овај командант те касарне Тодоровић Владо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био командант касарне?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Он је био неки командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта вам каже због чега треба да идете у Тузлу, због чега да извучите та материјално-техничка средства?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па вјерујте ја тачно не знам, али и до 15. маја прије ишли смо тамо редовно и извучили та средства и прије и онда смо ми знали да је то 15. мај задњи дан, ишли смо то без икаквих страха да ћемо бити нападнути и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То у јутарњим сатима кад крећете, реците колико је било камиона или је било неких цивилних возила кад сте кренули према Тузли?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па ја знам из наше можда касарне али не знам сигурно да ли је било три, четири камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у униформи?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Да, да у старој униформи, кошуља и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сви били наоружани?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били наоружани тад кад сте кренули за Тузлу нисте имали оружје?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не, не. Нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците тај пут који води до Тузле да ли је био нешто необичан, да ли сте нешто приметили на том путу када сте долазили?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не, није било ништа необично, било је неких контрола, неких пунктова, то је било све територијална нека одбрана, није било никаквих проблема нити нас је ко зауставио ни контролисао, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте приметили да ли је било још неких возила осим ваших на том путу?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не. Не, тада нисам ни обраћао пажњу да ли сам био унутра у камиону па нисам ни видео, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком камиону сте Ви били? Које марке, који је то камион?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: То је био онај војни онај «дајц» исто војни, не цивилни него баш војни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био возач? Дакле, говоримо све до уласка у град Тузлу. Ко је био возач?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: То не знам. С киме сам дошао у Тузлу то не знам, то не знам стварно да ли сам био у каросерији, да ли сам био, углавном то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад реците дошли сте у касарну, коме се јављате?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ја као војник ја нисам се јављао никоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша та група, ваша чета?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па то је мој претпостављени он је се јављао да ли је команданту у касарни да ли неком ја не знам, ја сам само чекао наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И какво сте наређење добили и какву сте ситуацију у касарни затекли?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па добро, мало је било већ оно задњи дан па је то већ било да ли је то нисам баш видео да је та војска и тамо ти да су били нешто организовани, углавном тако било је, мени је било све редовно, не толико ништа да упадне у око нешто посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да сте негде око 10 - 11 да сте били?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: 10, 11, не могу се тачно сетити, можда грешим али сат времена тамо овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули можда да ли је било неке пуцњаве у то време?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не, није ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време није ништа? Нормална атмосфера је све била?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Све је било нормално до 15 часова, ништа, колона се формирала, било је мало оно приче међу војском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви конкретно товарили, шта Вам је речено да утоварите, одакле сте товарили?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Верујте из оних магацина не знам, углавном био је списак увек неки шта се товари они суви дневни оброци, да ли се товари оружје неко, углавном ја то нисам никад знао, нити ме је толико интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад се завршио утовар?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Онда смо требали да изађемо. Формирала се колона пошто је ту било, ја мислим да је било још сем нас не знам ко још, углавном је требало да се исели и та колона дефинитивно, да се исели та касарна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко формира колону?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па опет да вам кажем нисам ја сигуран ко од тих руководећих људи води то формирање касарне, како је то распоређено, углавном знам да смо се ми налазили негде око средине, тих наших 5, 6 камиона који су ишли у правцу Смловиће и горе те касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама био непосредно ту надређен? Ко је вама непосредни старешина? И он је ту био јел' тако?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па јесте био је с нама у колони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам мало опишете како је изгледала та колона формирана? Ви кажете да сте негде у средини били? Колико је било возила, која су била возила, да ли је било санитарских возила?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па било је ту и оклопних возила, било је ту и малих возила ових ципова је тих војних било, било је ту камиона разних, нема шта није било. Нисам видео ниједан аутобус да је био, али било је остало све војно и била је формирана колона и дошло је до Брчанске, то је можда једно ја сад не знам, можда једно један километар, 500 метара колико је требало од касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, кад се формирала колона. После ћемо до Брчанске. Када се формирала колона, да ли сте добили неку наредбу како треба да се понашате при изласку из касарне, да ли треба неко одређено одстојање између возила да постоји, како треба се уопште понашати у том моменту? Да ли сте добили неке инструкције, наредбе?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ништа нисмо добили никакве, ја чак мислим да тад нисам имао ни муниције у пушки, да то није било уопште

да је то било само изађе се као и осталим данима што се изашло без икаквих проблема то што је натоварено, натоварено, сели се и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви имали неко оружје? Кажете нисте имали муницију, а да ли сте имали неко оружје?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ја сам тада, ја мислим да сам тада у касарни добио неку аутоматску пушку, аутоматску ону нашу пушку са преклопним кундаком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али муницију нисте имали?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Без, то је првих пута кад сам излазио није било ни муниције чак у пишци, у то сам сигуран зато што смо касније кад су нас вратили поново у касарну, не знам због чега, мени није јасно, ја кажем то опет старешине можда боље знају, враћени смо поново у касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колика је та колона била? Да ли је то доста било људи, доста возила кад сте кренули то први пут?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на који излаз излазите?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па ми смо требали сваки пут да смо ишли до 15. маја. Један део је ишао према Лукавцу, један према Угљевику зависи како, један је доле од Лукавца одвајао се за Озрен, а сад да је била, враћени смо и онда смо сви морали да идемо према Угљевику, не знам због чега и како и шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте кад сте враћени него кад сте кренули шта су вам рекли којим путем треба да идете, која маршрута?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па маршрута, опет ја вама кажем мени није ништа речено. Дошли смо до Брчанске и враћени смо. Враћени смо зато што није се дало да се иде за Лукавац. Е сад ја не знам што нисам да ли да идемо за Угљевик, да ли није било спремно све то њихово ја не знам. Враћени смо поново у касарну да би касније изашли као договорено да се изађе, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вас враћа кад кажете враћени су, ко је то ко вас враћа, кога Ви видите кад сте дошли до Брчанске?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Из средине колоне ја не могу да видим никог, ја само знам да се прави полукруг и да се враћа, а ко нас враћа то не знам. Не могу да кажем враћа ме тај и тај кад нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се ви враћате, дакле враћате се према касарни, да ли на том путу примећујете нешто необично?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па нисам тада приметио ништа необично, верујте није ме толико, него касније кад смо се вратили у касарну поново па су оне приче биле међу војском ово није добро овако,

онако па су се тек почели чини ми се и наоружавање и пуњење и оквира и све. Приметио сам неке аутобусе и камионе да су пролазили да ли је то тај дио, не знам како се зове лево да је долазио доле неки униформисани, да су ишли доле према доле центру. Е сад ко је шта је, како је, која је то војска ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су то, кажете, униформисани, какве су то униформе биле које Ви примећујете?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Оне, нису ове војничке баш наше оно старе него оно мало маскирне униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један аутобус или више?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па ја сам приметио један аутобус. Било је неких камиона, шта је камион возио цивилни су то били и аутобуси и камиони, није било ништа то, али сам приметио да су прошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пролазе? Да ли заустављају возила, да ли нешто?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не, не, ми кад смо се вратили у касарну тад сам приметио да је прошао један аутобус са тим маскирним униформама да су кренули према центру, то сам само, остало ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се вратили у касарну, да ли је тад у том моменту било неке пуцњаве?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па ја мислим да није. Не знам тачно, не могу да се сетим пошто је већ неки страх ушао да нисам баш добро. Мислим онда неки страх добио тако размишљајући о свему, пошто сам имао и мало дете од годину дана па ми већ слике летеле друге, нисам обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чега сте се уплашили? Шта Вас је то нагнало да се Ви плашите, враћате се у касарну и ишчекујете поново да кренете?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па није било логично зато што смо долазили и прије, онда сам долазио два, три пута у касарну и никад није било ништа спорно и враћено, никад се није десило да се неко врати, излазиш, излазиш, идеш редовно све. Е ово је се десило враћа се поново у касарну, враћа се колона у касарну, онда већ нешто није у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке приче тада ту због чега се вратила? Да ли је неко говорио можда ако је био баш у директном контакту са људима који су их вратили, да ли су биле уопште какве приче због чега?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па ја се сећам прича међу нама као редовним војницима то она прича неће бити добро, ово није у реду, шта ли нам спремају, то је отприлике у том смислу да ли ћемо изаћи, како ће

бити, шта, хоћемо ли ићи за Лукавац, то је нас болело пошто смо рођени доле да не идемо сад за Угљевик и то. То је једино што се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту сад видите неке старешине, осим Вашег што кажете да је био, да ли сте видели друге неке, виши неки чин.

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Само ја од својих старешина само знам овога свог старешину. Никога више ја нисам ни познавао ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у које време се формира друга колона? Шта Ви радите до формирања те друге колоне?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па чекамо неки договор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте радили?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ништа, ми чекамо неки договор да се договори тај војни, тај наш са тим градским ко је био тамо на другој страни ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где су били ти договори?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Да се договоре где се излази и како се излази, ништа друго, то смо чекали, то сам ја тако схватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су били договори да ли то знате?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не знам. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? И ко вам сад саопштава да кренете, у које време?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Долази. Види се креће колона већ се формира оно ко је био на челу поново је дошао и онда ми улазимо у камион, палимо, излази се према Угљевику, таква је наредба била, не иде нико, не одваја се нигде, сви иду према Угљевику. Ништа, полако седамо, четворица ових мојих ти мојих пријатеља војника били су позади док је био возач и ја сам био као сувозач у камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате у том моменту ко је био возач?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у том моменту, у тој другој колони возач?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: У камиону сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Био је Раде Вуковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је био кажете «дајц» војни камион?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Да «дајц», онај војни камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао цираду?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била покривена?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни са једне стране није било отворено?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте на месту сувозача?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вашој процени, Ви кажете да сте били негде у средини колоне?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико би по Вашој процени било возила испред Вас?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па не знам можда да је једна трећина прошла, значи да сам ја био у оној другој трећини на почетку, тако значи на средини некој, да је доста остало возила чак није ни кренуло из касарне кад смо нападнути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви као сувозач имате прилику и да видите какво је стање на том путу, јел' тако?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пролазите тим путем, да ли нешто необично примећујете?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па приметио сам необично шта ми је било примећено необично, пошто долазимо, видим неки људи су чак били на улици плачу, пошто је то већином ту била ја мислим да је било да ли је ту било војно ту, да ли су војска становала ту око касарне, ја не знам, али видим људе да плачу па сам приметио на балконима ових зграда да се вире пушке, да већ вире пушке некако и онда сам већ, онда сам знао сто посто да неће бити добро. Нисам дошао до сад ништа посебно нисам приметио, то је то, то је мени запало за око. Једни су плакали ови старији људи, док овамо пушке вире са балкона, онда никако није већ сам некако једну страну гледам добро је плаче се изаћићемо, жале за војском, а док сам видео овамо пушке онда сам некако већ променио скроз мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неку наредбу, дакле у тој друго-формираној колони како да држите оружје?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па није нешто било неких наредби. Ја чак било је већ и панично. Ја сам имао то оружје практично да не кажем између ногу, нисам ни помишљао да ће доћи до нечега док нисам ето кажем, док нисам видео те пушке и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У колико сте тачно кренули?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па не могу се сад тачно сетити, ја мислим око 18 часова, има тамо онај видео снимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава у том кретању? Кад је дошло до пуцњаве, како је било, опишите нам мало тај моменат?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па ја, мој тај камион којим идем долази до раскрснице, отприлике није још дошао на раскрсницу, чује се само један метак. Ја сам бар чуо, био сам сувозач, само сам чуо један метак и онда је почело оно баш да туче. Ја сам можда кроз пет минута, није ни пет, два минута, мени се чини да сам онда рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците до раскрснице колико сте, Ви кажете дошли сте до раскрснице па нешто мало сте били удаљени. Нисте прошли раскрсницу, јел' тако? На колико метара отприлике сте били удаљени?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па 50, 100 метара пошто колона иде споро тако да не могу ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, пошто чујете тај један пуцањ, одакле чујете, из ког правца?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ја сам га чуо, пошто сам сувозач, чуо сам га са возачеве стране. Значи, ако је касарна излазим према Брчанској, значи да је била са леве стране од возача и нашег камиона, само један и онда је кренуло баш оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Чуо сам, чујеш само пуцњаву нечију, нити сам имао ни моје пуцање ни реаговање, ништа, како, рањен сам одмах, мени се чини минут један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била појединачна пуцњава, да ли је била рафална пуцњава, из ког оружја?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па не знам, пешадијско оружје, а да ли је рафално, да ли је појединачно то не могу сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком моменту сте Ви рањени?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: У ком моменту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: На почетку, после минут, само што је то кренуло. Само сам рекао ономе возачу рањен сам, вози.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били рањени?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Рањен сам у пределу бутине овде, дебелог мяса тако да је зрно остало овде око репњаче, тако је остало и данас дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви кажете возачу вози?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Вози, рањен сам и он је полако дошао до Брчанске и скрећу лево, њега је чини ми се једно зрно докатило ту овако мало и камион нам је прешао, то види се на видео запису ако буде некад се гледао има неки брезих овако мала бреза, преко њега је прешао,

то се добро сећам и горе напред 100-200 метара стао да ли због чега, да ли је погинуо, онда смо морали да излазимо из камиона да се склонимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са људима који су били позади на коросерији?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па ти људи та четворица момака од којих је двојица погинуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте њихова имена?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Перић Остоја је погинуо, Цветковић Живорад, овај остао је жив Митровић Горан, ко још, не знам овом четвртом име, не знам како је тачно. Не знам овај четврти ко је, али они нису имали да је њихово, да каже да се брани нема шансе јер ја знам за свој камион, могу гарантовати. Да смо ми њима направили од оних сандука, да сам ја помагао да стану ред овако и ред овако сандуке да би се увукли унутра како би се заштитили од евентуалног напада, ми смо то видели да неће проћи добро. Да су они били ту увучени, да нису могли ја мислим ни да погледају, да отворе ватру и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, нисте ви пуцали, нико није из Вашег камиона пуцао?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је напред, пошто сте ви у колони, да ли сте имали прилике да видите да је војска узвратила?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Верујте да не знам. Верујте да стварно не знам, да не могу рећи јесте ни није, нисам ни видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите тај моменат, значи пролазите, скрећете лево од Брчанске Малте, колико још пролазите деоницу пута, колико је то још било метара?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Једно 100-200 метара напријед идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где се зауставља камион?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Камион је стао, не знам због чега и каже овај возач излази. Шта излази? Каже излази не можемо даље. И ја сам изашао и кренуо сам према небодерима доле, како сам изашао кренуо према небодерима и каже горе ајмо овамо има неко жбуње, тако да сам се горе увукао онако рањен увукао се горе, био је тај возач читаво време са мном док ову четворицу ја нисам видео. Касније сам сазнао да су двојица погинула, један да је при изласку из камиона погинуо и други да је погинуо горе кад је дошао у то шибље, дрвеће да се сакрије, то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта знате баш за Перић Остоју, где је? Нисте га видели тада том приликом?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не, Перих Остоју нисам видео али чуо сам да је код камиона и да је мало оно изгорео како су га сахрањивали, то сам касније чуо кад сам дошао у село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камион се запалио?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке експлозије, да ли сте чули, у том моменту?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па ја не знам да ли је било каквих мина у камиону тачно, углавном знам да ли је наш камион возио те мине и да ли је он горио то на оном видео снимку кад сам гледао не могу ја да приметим да је то, нисам баш увидео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та пуцњава која је долазила, да ли можете да процените са којих све страна је долазила?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: То не могу, не могу стварно. Ја пошто сам рањен оно одмах на почетку шта ја знам од оног страха и оног свега, не могу се сјетити, долазила је од свакуда, не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви кажете да сте ту провели до неких јутарњих сати, је ли тако, у том? Прво сте били у том жбуњу, па онда сте дошли до школе, је ли тако?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Био сам читаву ноћ у жбуну том до четири ујутру, отприлике свиће, знам да је већ оно чуо сам у току ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад то шта се дешава у току ноћи, ипак проводите једно извесно време, да ли чујете, да ли пролазе неки униформисани или неки цивили, да ли пролазе нека возила? Шта чујете? Опишите нам ту ситуацију док Ви проводите време у жбуњу?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па док смо били ту, прво оно вријеме, значи чини ми се да сам и плакао, не знам тачно од страха не знам ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је још са Вама, четворица, колико?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па нисам ја видео. Кажем, знам само за возача да је био са мном сто посто, а ову четворицу ја нисам видео да ли су они иза мене изашли тако да је нас малтене ухватила ноћ ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ја нисам видео колико је њих изашло, али сам чуо ту ноћ горе повише нас, пошто је то мало успон неко је пришао и каже нестало ми муниције, пуцао сам маневарцима, морао сам да пуцам да то звучи и тако сам чуо њихов разговор. Онда сам чуо доле испод разговоре по оном путу пошто је тај пут за Угљевик «има ли кога» траже, «има ли кога», чак се сећам да је човек дошао малтене да нас нагази, дошао је до нас, није нас пронашао, вратио се доле. Чујемо у току ноћи сам некад чуо, само чујем «ево једног, дај га овамо», само

чујем метак «ду» и ништа више. То сам сто посто чуо и знам добро, јер страх ме је било па сам онда контао шта ће бити с нама ако нађу нас, тако да смо остали ту кажем и питао сам овога Вуковића шта да радимо. Јел нема, видим ја шта се дешава, каже ништа лези ту и ћути. Ако буде касарна поново оно колона да излази слетећемо доле низ тај пут па шта нам Бог да. Добро, тако смо. То је било у четири ујутру, кажем, кад свиће пет, не знам тачно. Овај Митровић Горан је скочио и повикао «ми се предајемо», ми тамо и овамо, онда су они почели викати ко има горе излазите сви, тамо, овамо. Сишли смо доле на пут, доле су нас одвели до небодера прво, доле у подрум, затим су нас раздвојили. Ове не знам где су ишли да ли у затвор ови а мене онако рањеног прво у Рударску школу где је доле «Крека», доле су ме испитивали откуд у колони, што због чега, како, која си војска, шта си, шта ћеш, четник, тамо то је било свега, да би касније ме одвукли на Градину да ме превију. Горе на Градини, не знам неки момци да ли ти ко је то био ТО, не знам, али углавном видим шкорпионе, да су наоружани шкорпионима, ајде каже да те ми мало провамо. Ништа, шта ћу узмем полако за њима идем, одвели су ме горе на други, трећи спрат, онда ме зезају шта мислиш није ово за тебе, ово је очно, ајде сиђи ти доле. Вратили ме доле до улаза у Градину и тад су ме ту мало малтретирали, тукли, онда пuste ме каже ајде бежи. Не смем ништа, мислио сам убиће ме, шта ја знам. Ту сам остао док није дошао не знам нека је наредба, ко је дошао, шта је дошло тад, тога се не сећам, викао је ви морате одати и који сте способни идете доле силазите на аутобус, а излазите сви без наоружања, без ичега касарна се сели тако сам ја бар чуо, а ово наоружање остаје све њима и то а ми идемо према Угљевику. То је задња информација коју сам ја и тад сам изашао и до болнице тад сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте спомињали «зелене беретке» код истражног судије?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Нисам ја помињао «зелене беретке», а рекао сам да сам видео аутобус са униформама да су прошли, не знам ја да ли су они «зелене беретке».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте «не знам ко је војска, шта је оно, те зелене беретке, војска њихова»?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па не знам како су они себе називали, углавном били су униформисани, сад коме су припадали ја не могу, можда сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали прилике да чујете нешто о магацину Територијалне одбране?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Знао сам у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и где је био тај магацин?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Знао сам да постоји, али који су магацини, то нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте знали?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта је било са тим магацином, пошто сте чули да је постојао магацин Територијалне одбране, да ли знате шта се догодило са тим магацином?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Чуо сам кад сам изашао касније кад сам дошао до села већ на лечење, чуо сам да су ти магацини као били разваљени, да је покупљено наоружање, да је ту било доста «осамдесетчетворке» наоружања као савременог остављеног ГО-у, да је то смишљено рађено. Тако то су приче, ја не могу сигурно знати да ли је то то тако или није тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије сте говорили о томе кад сте се вратили, прва ова колона кад се вратила и Ви кажете да је тада, да сте у то време чули пуцњаве. Сад не говорите о томе.

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ја не знам да ли се десило каквих пуцњава прије излаза, да ли је било али ја нисам видео да је пуцано у касарну и да је неко пуцао из касарне. Да ли је војска пунећи наоружање па је било долазило до пуцњава, ја не знам да ли случајно, али ја нисам видео да је неко на неког пуцао. Ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На питање истражног судије да ли је било пуцања по касарни у току дана, Ви кажете: «Па ако је и било пуцања мислим да је то било нехотично у паници, у страху. Није било све до повратка нашег, није се чуо ниједан пуцањ, ништа, али кад смо се вратили тамо да ли је то војска јер није нико имао ни метак у цеви кад смо ишли први пут колона излази», значи на кога мислите?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па мислим да је дошло до, онда вјероватно војска је сконтала, мислим видела да нема куда и онда је почела да се попуњава муниција, да се пуне оквири и шта ја знам, јер мислим да је долазило до нехотичног пуцања и ненамерног или не знам, или намерном ја не знам, али чуло је се неких пуцњава, али није било узвраћање сад да кажем буквално из касарне се пуцало горе и пуцало на нас, то ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као чујете неко појединачно како Вас разумем?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Чујем неку, однекле се чује пар пуцања и то стане. Да ли је то случајност или намера, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико касарна има улаза?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Верујте да не знам. Био сам пар пута, ишли смо увек на улаз овај с камионима где се улази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то овај што називају КПС?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је само ту у том делу била формирана колона коју Ви видите?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ја сам ту био и ту је само колона која је излазила, да ли је на другој страни формирана не знам и да ли има излаза уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли, Ви сте о томе исто говорили код истражног судије, спомињали сте разлог за који Ви сматрате да су вас вратили па требало је поједини да иду за Озрен. Они су се вратили да би вам одредили правац према Угљевику. Дакле, моје питање је да ли Ви сматрате у том неком разговору да група, та која је кренула, је требала да иде према Озрену па да је то био основни разлог враћања или је то био неки други разлог?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па разлог је био, сад не могу гарантовати али требало је сваки пут, кажем да се ишло према Лукавцу и Озрену и сад је одједном не идете тамо јер колона је требала буквално да се раздвоји и по мом мишљењу, опет кажем једни иду за Угљевик, за Пожарницу, једни иду за Озрен, једни за Смолућу и то се раздваја ту на тој Брчанској. Е сад због чега се, ја сам то мислио да је то ради тога разлог или нису били спремни да нас покрију на све терене да нападну или смо морали ми да прођемо баш Угљевику да нас нападну. Тако отприлике сам ја себи већ после оног дешавања и свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате ко је био командант касарне?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па ја мислим касније сам то чуо Дубајић овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели тог дана ту?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да ли је долазила нека полиција? Да ли сте то имали прилике да видите?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како бисте назвали кретање војске у колони? Да ли ту има неки посебан назив како војска се креће?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па не знам. Ја кажем док је било тих оклопних возила, ја мислим да су и они били па буквално припремити

само да изађу, није то нико био спреман за ратовање, бар моје је мишљење опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то облик кретања војске?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па колона споро, ништа брзо, једно за другим возило, чак није било ни, ја мислим да није било распоређено да иде оклопно возило па три камиона па да је то било само поредано онако иде излази се и готово, да то није баш било организовано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде смо чули да је био као маршевски облик тог кретања?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Углавном знам да је споро и да је неорганизовано, да ли од страха, да ли од панике, да није то баш било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, спомињали сте Цвјетановића у истрази да је погинуо. Ко би то био?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Цвјетковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цвјетковић?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Живорад. Ја мислим да сам рекао да је Цвјетковић Живорад да је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цветковић, је ли тако?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Цвјетковић Живорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. На том путу према Брчанској Малти, да ли сте имали прилике да видите, пошто се овде спомиње неки аутосервис?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па то је отприлике што сам рекао да сам чуо тај први пуцањ је дошао из тог правца, јер ја кад сам био у камиону као на месту сувозача са десне стране чуо сам од тог аутосервиса или не знам ни ја, био је неки канал, да ли је, чији је то, да је звук ми дошао од тог првог метка с те стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С те стране?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: С те стране. Ја мислим да је ту био неки аутосервис, канал је неки био и тако да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли видите шта је са возилом које је било иза вас?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели? Испред вас?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ништа нисте видели? Да ли сте имали прилике на путу да видите неке постављене јежеве, неке вреће с песком, нека оклопна возила?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ја нисам. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ништа нисте видели?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Нисам зато што сам, кажем вам, тај не знам колико је овде од касарне излаза до Брчанске и ту сам рањен пре те Брчанске на 100 метара и после Брчанске на 100-200 метара сам изашао из камиона тако да стварно нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад сам наша, то сам хтела да Вам предочим сад кад сам Вас питала за возило да ли знате нешто шта је било возило пре Вашег, са возилом пре Вашег камиона, Ви сте код истражног судије рекли: «Да ли је погођено возило пре Вашег камиона»? Кажете «Јесте, доста возила је у том моменту».

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Да је погођено возило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. На шта сте мислили? Уопштено сте мислили или сте баш конкретно мислили на неко возило да је било погођено?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Знате шта, можда сам мислио зато што смо ми морали да обиђемо с тим камионом својим, морали смо да обиђемо неко возило и морали смо да пређемо преко брезе, дрво брезе које је било у парку до самог, преко њега смо прешли да би обишли то возило, због тога сам можда то рекао, ништа посебно. Да ли је погођено, да ли није, ја то не могу тврдити али знам да смо обишли једно возило и чисто се види на оном видео снимку касније који сам гледао да прелазимо то возило, обилазимо, прелазимо преко брезе и да возило стоји горе напријед, не знам ни ја 100-200 метара, већ се губи, не види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приказаћемо Вам један снимак па ћете рећи да ли препознајете где сте Ви били, чисто да прокоментаришете излазак те колоне, то ћемо касније, али још сам хтела да Вас питам да ли сте Ви чули колико је ту војника страдало?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па чуо сам ја не знам, помиње се нека цифра минимала као 200 и ово и оно, не знам, стварно не знам. Знам из мог села да је ја мислим четворица да су погинула, то знам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Вашег села?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па тај Перић Остоја, Цвјетковић Живорад, знам да није пронађен никада Недић Радо, да није као тело никад пронађено и не знам ко је четврти, не могу се сетити. Да ли је и постојао четврти, углавном тројица, четворица да је погинуло сигурно из мог села, то могу сто посто. Е сад, колико је погинуло, знам да је било тако информација око 200, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули? Да изволите.

Констатује се да је приступио адвокат Стеван Протић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули колико је и да ли уопште има страдалих на оној другој страни?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте о томе чули?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Верујте нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где Ви то видите људе поред пута да плачу и ове наоружане на балконима?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: При излазу из касарне.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када излазите из касарне? То је која улица?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Када излазимо из касарне. Па то је Скојевска ја мислим улица да се зове, ја не знам тачно, сигурно не знам, али видео сам прво да људи с једне стране плачу старији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А дакле то је ту, то ме занима? То је пре него што је почела пуцњава?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Прије него, чим видео сам њих да плачу и онда сам контао, ја сам у себи контам добро изаћићемо, има народа контам, нема никаквих проблема, неће нико пуцати. Већ доле кад сам прилазио Брчанској, већ видим на балкону људе са цјевима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли их има поред пута?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Нисам приметио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Наоружаних људи? Да ли има полицајаца, полиције?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Нисам приметио, верујте нисам приметио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви седите у камиону, схватио сам као сувозач, па сте у прилици да осматрате пут испред себе?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ону моју страну што сам видео то сам рекао што сам видео, оно што сам ја видео то сам рекао. Да сам видео још нешто што ја памтим, то вам говорим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте изашли из камиона кажете и склонили се горе у неко жбуње, шипражје. Да ли се тада пуца по вама?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где је Ваше оружје?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па моје оружје не знам да ли сам носио или је остало у камиону, верујте не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где су људи који пуцају по вама? Одакле се пуца на вас?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли имате представу, разумете?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ја мислим да је то дошло са тих зграда, околине, ја не могу стварно. Ја како сам рањен нисам ни обраћао пажњу ни ко пуца ни где ни одакле, нити ме је занимало, гледао сам да се склоним само.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих Вас питао за ову другу двојицу што нису погинули, један је Митровић Горан и овај други коме не знате име, шта је било с њима? Да ли су они рањени или нису уопште ни рањени?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Митровић Горан ја мислим да он живи у Бијељини тренутно, није рањен. А овај други ја мислим да је скоро некад можда прије 10-ак, 15 дана да је природном смрћу умро. Ја не знам његово име и презиме али знам да је умро у селу тамо у Смолући где се вратио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он био рањен или није?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нешто сте говорили ако можете мало поближе да кажете уколико знате ова два војника што су погинула где и како?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Опет Вам говорим шта сам чуо пошто нисам видео. Чуо сам да је Перић Остоја погинуо при излазу из камиона пошто је излазио назад да је погођен и да ту чак нису га ни одвукли камион вероватно кад се запалио касније да је мало био, да је изгорео, при сахрани да су видели да је један део тела изгорео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, изгорео је, чуло се после пошто је погинуо?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: То сам касније сазнао кад сам се вратио у село, а овај други момак он каже да је изашао тај Цвјетковић Живорад да је он изашао из камиона и да је горе где смо ми лежали пошто су то је било пуцњаве насумице од њих према нама вероватно да су меци буквално ударали свугдје, да је погођен како је лежао, да га је погодио метак у леђа то сам опет чуо то вам кажем, нисам ни био на сахрани нити сам видео ни ништа, то сам чуо како се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се надовежем за Перић Остоју да ли знате неког од његове родбине?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Његова сестра живи у околини Бијељине ја мислим негдје да је удата, Зора, Зорица да јој је име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете њену адресу да нам набавите?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ја мислим да је то, могу доставити накнадно. Ја мислим Трњаци да се зове насеље око Бијељине, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас замолити накнадно да нам доставите. Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То говорите дакле да сте чули да је он погинуо од пуцњаве која је била и по вама где сте били у том шипражју?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Јесте, јесте ја сам доживео ту онако рањен лежећи, буквално меци су, некако то фркти, не могу да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако можете то да опишете речима пошто Ви показујете али то се на нашем снимку и транскрипту неће моћи да?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Кад сам лежао горе кад сам већ дошао у то жбуње да сам се склониио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас разумем да су меци погађали ту где сте Ви лежали у земљу поред Вашег тела?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Јесте, јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Молио бих да се сведок изјасни која јединица је био, вод, чета, да ли се сећа?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па не сећам се. Знам да сам био припадник те чете која је формирана у Смолућу.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко је формирао ту чету?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па ја мислим да је то при, тај Тодоровић Владо вероватно са том војном структуром.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко је Тодоровић Владо?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па он је био старешина, капетан је био по чину.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Професионални војник или?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ја мислим да је оно «ШРО» она школа и то.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је активни официр?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не, није активни, не знам да је сад у току рата, прије није био активни.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је у тој јединици био неко од активних старешина?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не знам, не могу од оне младе војске да ли је ко био.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је још неко осим тог Владе Тодоровића имао некакав старешински чин, официрски или подофицирски?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не могу да се сетим, стварно не могу да се сетим да ли је имао неко.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На који начин сте Ви ушли у ту јединицу?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: На начин позива, позивања.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко Вас је позвао?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па тај Војни одсек, од кога сам добио позив ја не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведок је рекао да је, каже знали смо, односно речено нам је да је 15. мај задњи дан. Чак мислим да је баш те речи употребио. Ко је рекао да је 15. мај задњи дан?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ако сам рекао знали смо, знали смо ми војска да је 15. мај задњи дан да се касарна из Тузле исели.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Кад сте то знали?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па знали смо и прије 15. маја, знали смо и 10. маја да је задњи дан тако је бар договорено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је то званично било саопштено или је војска између себе причала о томе?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Војска између себе је причала, није то нико званично сада.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведок је поменуо да су на његовом камиону биле мине. Где је то утоварено да ли зна?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па у касарни је утоварено, сад из ког магацина и где тачно, ја не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је постојало неко наређење да се по повратку прве колоне око 14 сати или како сте рекли колико да је било сати, врши попуна муниције, односно пуњење наоружања?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не сећам се, само сам видео да масовно војска пуни наоружање, а не сећам се да је било неко, не знам, можда.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је неко делио муницију? Да ли се то сећате?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Сећам се да је можда био сандук неки отворен муниције да се узимало али да је неко делио од војника до војника, то се не сећам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Надовезујем се на питање судије Крстајића где су били ти старији људи који плачу, па је сведок одговарајући на то питање

рекао да је видео да има народа. Мене сад интересује где се тај народ налази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, у почетку излагања је говорио да је то на почетку самом кад су излазили.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не. Да ли је тај народ на улици или га он види по прозорима?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: На улици два, старији пар, човек и жена и плачу, окренути према нама. Само сам их њих видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На самом почетку је објаснио, на самом почетку је о томе говорио.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли на «дајцу» којим се ви крећете има некакво оруђе прикачено или натоварено?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Како мислите? Прикачено?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ја мислим да је био минобацач прикачен, опет нисам сигуран, немојте ме држати за реч. Нисам сигуран да ли је или није, углавном.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Још само једно питање. Да ли сведок зна ко је Илија Јуришић?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за одред «Окресаница»?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања, изволите? Да ли имате Ви питање неко? Немате? Оптужени Јуришић да ли Ви имате питања?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ја овог човека први пут видим у животу, не знамо се, немам питања, не знам шта да га питам. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих замолила режију да нам прикаже на мониторе ЦД број 3. Пре него што нам режија прикаже тај снимак ја ћу Вам показати мапу Тузле. Ако можете да се оријентишете отприлике у ком делу колоне сте се Ви налазили? Ево прикажите нам са документ камере. Господине Јуришићу хоћете прићи овамо овом монитору. Само бих молила режију пре него што нам прикаже овај снимак са ЦД-а да нам прикаже ову мапу Тузле са документ камере. Да ли можете да се оријентишете где је касарна, у ком делу? Да ли имате Ви? Хоћете прићи молим Вас. А да ли Ви имате? Немате ни Ви? Да ли Ви имате тужиоче? Ево да ли можете да приђете, ја бих Вас молила пошто имамо тај

проблем ако можете овде код тужиоца да приђете само да погледате. Ја не знам шта се дешава.

Дакле, где би касарна била?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па не знам, касарна би била овде негде испод ове Градине, како ја мислим, не знам нисам, не могу да видим како да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим Вас да приђете, је ли можете овде да прођете и само да видимо Ваш прст да нам покажете и да нам означите где је касарна, путања којом идете и где се Ви у колони налазите. Само прођите овамо ближе документ камере.

Добро.

Добро ово горе ја мислим да је Скојевска је ли тако?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ако је ово Брчанска Малта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ако је ово Брчанска Малта, не могу ове улице имају сада ови нови називи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ово горе ја мислим да је Скојевска је ли тако? Изнад где пише Армије БХ?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ја мислим да је тачно, али ако је ово та раскрсница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у односу на ту раскрсницу?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Та улица, ја сам се налазио овде негде сам се ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте рањени?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде означите, ставите круг један где се Ви налазите у моменту рањавања?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало јаче притисните, а у моменту кад чујете пуцњаву?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: У моменту кад чујем пуцњаву, то је тренутак, јер то је прошао само један минут, одмах сам рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тако?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Значи можда ево овде, ту негде у том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, у моменту рањавања, је ли Ви продужавате?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Возило иде овако овуда и овде је закачио неку брезу и овде је негде стало, ево овде је стало то возило од

прилике како ја, моје и овде смо негде, да ли смо у овом шумарку и где постоје, ту смо негде сакривени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту сте били сакривени?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Овде, тако је моје мишљење, ја не могу опет да гарантујем, јер ако је ово Брчанска Малта и ако је ово та улица одакле ми излазимо, то је то. Е сад да ли је то овако или, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад док сте били ту у том да кажем шумарку како називате, преко пута су ти небодери, да ли чујете неку пуцњаву са те стране док сте били ту?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па читаво време траје пуцњава, чак и овде по нама, кажем Вам док сам лежао меци су ударали поред нас. Е ту је и погинуо тај Цвјетковић Живорад, како сам и касније сазнао, у томе жбуњу да су га нашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте том приликом у том жбуњу чули и експлозије?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па касније су нас тукле експлозије пошто су ваљда почели камиони да горе, ја то нисам видио ништа. То је све касније сам видио снимке, да сам и ја то сазнао као је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпишите само да имамо увид да сте Ви то означили где сте се налазили.

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Да поновим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада би молила режију да нам прикаже ЦД бр.3.

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Овде је негде камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Излазак колоне, то нам пустите, ово треће. Не, не то. Е то. А Ви нам коментаришите док посматрате све то.

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ово је тај излазак, ја не знам ово како колона излази то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам само тон појачати, молим Вас. Који је ово део?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ја не знам. Ово је вјероватно снимљено са небодера тамо преко пута Брчанске, највероватније не могу да орјентишем који, али вјероватно већ ово је излаз за Симин Хан. Ја мислим да је улицом дошао, овако овде негдје, то знам. Па приказали су, нека врати поново, па ћу Вам показати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија хоћете нам молим Вас вратити још мало уназад.

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ево вратио је, вратио. Не знам, не треба тон, само. Е овај је био овде, овако још назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, још позади?

Је ли можете да зауставите молим Вас? Зауставите. Сад опет вратите на почетак и зауставите.

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ево може и сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад зауставите.

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ево. У лијевом горњем углу овако има нека ко, да ли је то ауто сервис, да ли је то нешто било, углавном да је канал неки ту постојао, да сам видио да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре раскрснице?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Пре раскрснице горе још можда напред ја не знам тачно а у том дијелу, у том дијелу, од тог дјела сам чуо пуцањ. Отад је све почело, ја сам онда рањен ту негдје на излазу на ову Брчанску, од прилике, не могу опет да сигуран да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили да сте видели, колико сам ја Вас схватила да сте видели снимак и да сте препознали камион где сте Ви били? Јесам ли добро разумела?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Једном на телевизији сам видео овај снимак и не гледа ми се вјерујте, да је неки да су ми људи то нудили да имам, не гледа ми се, не гледа ми се не знам због чега, али не гледа ми се то. То сам једном гледао кад БН приказивао напад на Тузланску колону, тад сам то гледао и онда сам видио тај камион, шта ја знам, немам потребе да гледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можемо да наставимо да погледате или?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Може, може, није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија можемо да наставимо. Ипак појачајте мало тон.

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ево сад је почела пуцњава. Сад се чује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви чули тај први пуцањ?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ја Вам кажем што сам ја чуо, чуо сам један пуцањ па сам видио као сувозач, е овај камион, е овај што иде, ево иде. Ја мислим чак има закачено нешто, ево иде преко брезиха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би био Ваш камион?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: То је био наш камион, добро се сећам да је нагазио и да је изашао горе и гдје смо ми се зауставили ја не знам. Али то је наш камион да ли у оном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај што вуче позади нешто?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Јесте. Кад сам ја њему рекао да сам рањен, да ли је он нагазио на тај гас, он је почео да обилази, не знам ни ја негдје је скренуо да ли од страха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја би молила режију да нам поново врати тај део.

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Тога се сећам добро зато што сам видио кажем једном сам гледао овај снимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то што вуче тај камион позади?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ја мислим да је минобацач неки мали или нешто тако у том смислу. Не знам сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите нам снимак само.

Дакле онај камион који је скренуо, који вуче позади кажете минобацач, постоље то је ли тако?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би био Ваш камион. Добро нема потребе. Нема потребе. Господине Јовићу реците да ли се придружујете кривичном гоњењу и да ли истичете неки одштетни захтев?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Не знам шта то подразумева, шта кривично гоњење не могу ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је оптужен Јуришић.

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви придружујете кривичном гоњењу, да ли се придружујете, тужилаштво гони по службеној дужности, да ли се Ви придружујете свему томе?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па придружујем, придружујем се зато што је неко крив за ово, сад ја не могу да кажем да је овај човек крив или није, то није моје, ја не знам човека први пут га видим али придружујем се кривичном гоњењу, без обзира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одштетни захтев, то можете и накнадно да истактене у посебном поступку, хоћете истаћи одштетни захтев? Не морате сад у овом моменту, ако не можете али имате право на то.

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па хоћу, све ми је једно касније или сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Нема више питања за сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто Ви да изјавите, нешто што Вас нисмо питали, а да Ви сматрате да би било значајно за овај поступак?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па ја моје је сад опет ја кажем после толико година већ више да вам искрено кажем и не размишљам о томе. То је, то ће бити да је договор међу тим да не кажем врху, то је тим да ли је Дубајић, да ли је то ТО Тузле, да ли је то један другог да су преварили у томе, то је треба проблем тражити у томе. Неко је наредио

јер ова колона јер сутрадан су надлећали авиони са Дубрава. Ја сам био заробљен и два авиона су надлетела са Дубрава и та колона је могла и изаћи да је било припремљен терен како треба, ја гарантујем. Е сад шта су се они договорили и како је то све ишло и ко је крив за то, ја то не знам. Углавном је ово се десило, ја имам последице, имам два мртваца у свом камиону, значи да се нешто десило, е сад ко је крив небитно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Да ли тражите неке трошкове, имате право на трошкове доласка, исхране, видим из Бијељине долазите, колике трошкове имате?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па не знам 14 марака је карта у једном смјеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у динарима.

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико би то било?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па не знам сад ја кажем, ја сам и тамо запослен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2 – 3 хиљаде, колико?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ја сам и тамо запослен. Ја сам то тражио неку потврду да донесем ја и тамо имам и тражио сам слободан дан и дођем овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, трошкове дневнице, али ми немамо податке колика Вам је дневница?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ви дајете колико хоћете колико мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате колика вам је дневница?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Ви дајте колико хоћете, колико мислите ја немам ту да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 14 марака кажете?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Јесте у једном правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико би то било?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па то је 7,5 ЕУР-а у једном правцу, 7,5 у другом правцу, имате ево овде сам дошао таксијем, колико је то од прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли 3.000 довољно?

СВЕДОК ОШТ.БРАНКО ЈОВИЋ: Па довољно.

Сведок тражи трошкове.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку 3.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам господине Јовићу, можете ићи.
Хоћете позвати сведока Тешић Љуба.

Сведок-оштећени ТЕШИЋ ЉУБО

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тешић, Тешић је дао исказ 06.09.2007.

Господине Тешићу добар дан.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи Ваше име и презиме пуно?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Тешић Љуба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени које године и од оца?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: 26.03.1973. Ненад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Сад сам у Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој адреси?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јурија Гагарина 56 а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Керамичар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете овде оптуженог Јуришића?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни у сродству, завади. Добро. Ви сте позвани у својству сведока оштећеног, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. На та питања нисте дужни да одговорите, а на сва остала дужни сте да нам испричате све што Вам је познато о овом кривично правном догађају. Ја би Вас замолила да прочитате и текст заклетве који се налази испред Вас.

Наглас. Господине Тешићу наглас нам прочитајте текст заклетве.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Молим, заклетве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Заклињем се да ћу у своме што пре овим судом будем питан говорим само истину и да ништа од тога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

Сведок оштећени упозорен, опоменут заклет па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били саслушани од стране истражног судије 06.09.2007. године?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тога?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете у свему код овог исказа који сте дали у претходном поступку, остајете?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Остајете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још негде били саслушани?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесам у Сарајеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како у ком својству?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: У вези Тузланске колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Испричајте нам маја '92. године где се налазите, у ком својству. Испричајте нам дакле везано за тај временски период?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па ја сам, моја је јединица била стационирана у Пожарници на Гојином брду. Припадао сам инжињеријском пуку. Наређено ми је да дођемо у Тузлу да извучемо нафту, мазиво, душеке за резервни састав војске. Дошли смо у касарну негде око 11 сати, то смо натоварили. Дошли смо са два камиона, један «пинц гауер». Негде око 1 и не знам тачно колико је сати било оформили смо колоне и кренули смо према Пожарници. Челна страна колоне, кад је мој камион био до Техничког прегледа већ је била враћана у касарну. Ми смо их питали шта се дешава, рекли су да није постигнут споразум са властима да ми напустимо касарну. Враћени смо у касарну око 5 и нешто као стигла је наредба да је постигнут споразум да можемо изићи према Пожарници.

Кад смо кренули према Брчанској Малти са почетка зграда биле су жене и дјеца, махали су нам, у дубини зграда није било цивила, цивилног становништва уопште. Кад сам негде прешао Технички преглед, наш камион, онда се чула рафална паљба, убијен је овај колега, већ рањен возач у руку, и он је онако како је се препао кренуо још напред и смотао је према Пожарници и иза семафора ту је погођен и

смртно је страдао. Поред нашег камиона је стала једна «стопедесетка» и ту је возач смртно страдао, сувозач је испао из камиона и ми смо из нашег камиона ја и овај Љубо у ту «стодесетку» побегли. Испод «стодесетке» иза паркинга смо се склонили и ушли смо у зграду код «Београдске сластичарне». Ту су већ почели били камиони да горе наши. Детонација се чула, сишли смо у склониште. Ту смо затекли жену и дјецу са те зграде највероватније. Те жене и деца давали су нам воде и пресвлачили су, превили су нас, звали су помоћ, међутим помоћ није могла стићи ради камиона упаљених, детонација. Ту смо остали до сутрадан ујутру.

У пола 6, ја мислим у пола 7 дошли су доктори по нас. Изнели су нас горе испред зграде, ту је било војске, Територијалне одбране и плаваца. Почели су ту да нас вређају и псују. Доктори су рекли да нисмо ништа криви, да смо ми редовна војска, убацили су нас у санитет, пребацили до Градине. На Градини кад смо дошли ко је био способнији.

Прескочио сам ово како сам рањен. Њих су одвајали десно, ја мислим да су се одмах сутрадан и разменили, не знам тачно колико је било тих што су мање повреде задобили, а мене су одвојили одмах и рекли припремите га за операцију. Био сам погођен са два метка у стомак и бачена ми је бомба у тај камион што смо лежали. 17. сам се пробудио и видио сам да сам оперисан, рекли су ми да ми нису извадили зрно из кичменог стуба, наставили су ме лечити, око 18. или 19. ја мислим да су ме пребацили на очну, имао сам оштећено и око и ту су ми пружили прву помоћ. 25. дана сам био у болници, од тих 25 дана ишли смо два пута на размену у Славиновиће, што није успевало. После 25 дана пребацили су нас у затвор централни у Тузлу. Доле смо били претежно по једно 8, 7-8 у тим хелијама. Мало је било малтретирања од стране овога Ивана Колара.

Четврти пут смо ишли на размену у Мемиће, такозване код Плаве цамије, није успевала и пети пут смо се разменили на Шаторовићима. То би било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били редован војник, активан војник?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте били мобилисани?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па `91. у септембру отишао у војску, на служење војног рока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Пожарнице, кажете да сте добили наређење да дођете у?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: У касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је издао то наређење и због чега?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Тај Јово, што су га звали Чарапа, нисам га познавао, он је исто погинуо. Он је рекао да је из Тузле дошла наредба да идемо у Тузлу да извучемо душека, највероватније наоружања је било, били су неки сандуци попут наоружања. Мазиво, нафту смо исто носили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви имали неки чин?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама непосредно био надређен? Ја сам схватила је ли овај Јова Чарапа био непосредно надређен?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте, јесте. Он је нас предводио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците који је то дан био кад сте дошли у Тузлу?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: 15. мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 15.?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да сте стигли негде око 11 часова, је ли тако?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Да, тако, тако око 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На том путу до касарне да ли сте приметили нешто необично?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па јесам у Славиновићима био је пункт и био је асфалт исечен, питао сам ове што су били старији ту већ, што су ишли, због чега је то, каже да се припремљено као за тенковске мине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам то каже?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Овај један из резервног састава, Љуба. Ту је био пункт, били су они јежеви, ту је исто био резервни састав полиције и неки у маскирним униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу вас зауставили?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошли сте несметано?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Мирно смо прошли у Тузлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је тај Јово Чарапа био са Вама кад сте кренули за Тузлу?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не, он је био у «пинц гауеру».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле и он је кренуо са вама?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте, два камиона и тај «пинц гауер», као санитарско возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте стигли у касарну, да ли сте коментарисали нешто и да ли Вам се он обратио везано за то што сте Ви видели ипак ту необичну ситуацију на путу.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Кад смо враћени рекао је овај да ћемо тешко изићи из Тузле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао, лично?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте га видели да говори?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте, јесте, били смо заједно код камиона, на кругу касарне, на писти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је ли вам даје неке инструкције, нека упутства?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Није, било је предлога да као та колона крене према Тетини горе, па према Озрену, међутим у 5 је нама речено да идемо према Пожарници, да се оформи поново колона и да се крене према Пожарници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми када сте кренули, кажете да сте товарили неке конзерве, нафту, душеке?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте, јесте, ћебад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сте то све товарили?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Из круга доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из круга касарне?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Касарне, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте утоварили неко оружје?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Било је нешто у сандуцима, у сандуцима СМБ боје, не знам шта је било. Нити нам је речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа вам то није речено?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за неки магацин који се налазио у Козловцу?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Ми нисмо горе ишли. Чули смо за те магацине и чула је се пуцњава горе на Козловцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се чула пуцњава?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Док смо били враћени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тад кад сте дошли у касарну?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Док смо били враћени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре него што сте враћени, док сте товарили, да ли се чуло пуцање?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте, са оближњих као брда, у даљини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле и пре него што сте кренули?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте узвраћали?
СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не, није се нико ни видио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико се није видео?
СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не. Само јест се чула пуцњава.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте то утоварили је ли неко издаје нередбу да крене колона, како да крене, како да се понашате?
СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Речено нам је да је постигнут споразум, са капије ишао је војни полицајац од камиона до камиона и рекао да се оформи колона и да се иде према Пожарници, да улазимо у камионе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили неке инструкције како да се понашате са оружјем?
СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Оружје је речено да се не види.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се не види?
СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви имали од оружја?
СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Аутоматску.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали муницију?
СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да се не види, шта је то значило за Вас?
СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па да се склони.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако добијете нередбу да се не види?
СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Да се склони цев, као да се склоне цеви да не буде неких провокација у том смислу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте завршили са тим утоваром, када је тај војни полицајац рекао да се формира колона, реците где се Ви у тој колони налазите, у ком делу?
СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Је ли кад је почела пуцњава?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кад сте први пут кренули.
СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па негде сам био средина колоне, од прилике.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било возила испред Вас од прилике, да ли можете наравно од прилике да кажете?
СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па било је око једно 20-30 возила, тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред Вас, где сте се налазили кад је колона заустављена и враћена?
СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Прошао сам Технички преглед.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До Техничког прегледа?
СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте, и ту сам се затрефио и када је почела ова пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да сте видели неке људе, жену, је ли тако, деце?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте са почетка око зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су били на улици?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте, они су нам махали и плакали, а међутим овамо није било никога. Видело се само једно борбено возило, према Ши селу. Нешто оклопно сад не знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели нека униформисана лица тада?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Није се тад видело ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Враћате се у касарну, шта радите за то време?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Код камиона чекамо наредбу другу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам каже да није постигнут споразум?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Овај на пункту што је био, кад смо враћени ту око један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли каже у ком смислу није постигнут споразум?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: То смо ми чули од ове војске што се враћала, да се морамо сви вратити, то значи само чело коме је речено да враћамо се у касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и Јова Чарапа био са Вама у тој колони?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко био од официра?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки који је вишег чина?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико, само он?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Само њега сам познавао и он ми је био као претпостављени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у које време Ви чујете да је постигнут договор и да колона крене?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па ја мислим око једно 5 - 5 и 15 тако, око 5. Брзо се је оформила колона и брзо смо кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада док сте формирали ту другу колону, да ли сте тада чули у то време да је било пуцања на касарну?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па јесте било, јесте било. Чуо сам од војске, каже ево пуцају стакла, пуцају по нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како чујете од војске, па и Ви сте ту, је ли Ви чујете ту пуцњаву?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Али нисам био код тог хангара. Ја мислим да је била једна жена исто рањена што је радила ту у кухињи, вешерају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код хангара неког?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уопште узвраћено у том моменту?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није узвраћао?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Није, јер није се имало на кога пуцати, није се нико видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која је то жена која је била код хангара? Где?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Ја мислим да се Јованка Зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је тад том приликом рањена?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Ја, ја, да ли од стакла од чега, знам да су је превијали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком својству је она била?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком својству је она ту била?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Ја мислим да је била у кухињи или у оном вешерају што се пере та роба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле кад је кренуло то пуцање, жена је рањена, је ли Вам се тада обратио овај Ваш надређени?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не, не, само је речено да што прије идемо. Да убрзамо колону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том другом наврату формиране колоне на који излаз Ви излазите?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Ја сад не знам да ли имају два излаза, гдје је ова пумпа, ја мислим да је то главна капија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад где се у том.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: На њу смо ми и улазили и излазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се сад у тој колони ви налазите? Је ли исто где сте и били провобитно?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Можда сам још мало сад заостао, пошто је нас камиона претицало и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то камион у коме сте Ви били?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: «ФАП 2226».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао цераду?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отворено?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Отворено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви седели?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: У кабинџ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возач како се звао?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Лопатко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лопатко?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не знам како, Лопатко смо га звали, не знам тачно, Мирослав ја мислим Мирослав да се зове Лопатко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А позади на каросерији колико је било војника?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Било је 4-5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу и они сви били наоружани?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесу имали су сви пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате јесу имали муницију?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Ја мислим да је понеко имао муницију, не баш сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите кад сте ушли у кабину, како су они држали оружје?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па овај возач није ни имао наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте видели пре него што сте ушли у кабину, позади војници како су држали оружје, позади мислим на Ваш камион?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко издаје наредбу сад којом трасом колона да се креће, на којој евентуално удаљености возила да буду?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Ништа нам то није речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ништа?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Ништа. Само нам је речено да идемо према Пожарници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Пожарници?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте кренули, кажете видели сте те људе?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад у ком моменту, где се Ви налазите када чујете пуцњаву?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Опет сам негде код Техничког прегледа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поново ту?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте. И ту је одједном била рафална паљба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви чујете одједном рафалну паљбу?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте, само сам гледао како камиони слећу, па су неки пошли према Ши селу да бјеже, ми смо успели смотати на Пожарници и ту нам је одмах камион и остао и Лопатко настрадао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте ипак ту на месту сувозача, да ли имате прилике тада да видите одакле се пуца?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Са зграда и са прозора. Били су сви прозори отворени на зградама и видели су се барутни гасови како са којих соба се пуца. И са зграда исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је војска тада узвратила?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Ја мислим да није имала када. То је било одједном рафална паљба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се Ви налазите када сте рањени?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Под овом «стодесетком», ту сам добио два метка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте изашли били из возила?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Ја, ја, та «стодесетка» је била поред нашег камиона исто изрешетана, возач погођен и онда смо скочили под ту «стопедесетку».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли возач остао у камиону?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лопатко?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте мртав остао, непомичан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви излазите?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Већ су ови камиони почели горити што су кренули према Ши селу и онда се са камиона на камиона преносила ватра тако да је већ уваћен био и наш камион. И онда сам ту ја у склониште отишао, у зграду па у склониште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас разумела за ту «стодесетку» када сте изашли, Ви сте прешли у ту «стодесетку»?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Под њу, под њу, она је била пред нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту сте били рањени?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте, јесте, под њом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли све време пуцају по Вама?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па оно више рафално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тад видите кад сте изашли из камиона, да ли сте имали тад прилике да видите ко је пуцао и одакле је пуцао?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Видели смо око зграда да као да претрчавају, залијежу униформисана лица, маскирне униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нешто говорите, да ли чујете неке коментаре?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не чујем ништа, детонације су само од наших камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да сте онда улетели ту у неку зграду?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су и тада пуцали?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесу, иза мене је један осто на вратима сустигли су га пуцњава, није могао успети да уђе у зграду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које ту још са Вама из камиона?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Био је Љуба овај Пајић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са њим?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Жив је. Он је размењен одмах ја мислим сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био позади?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Био је Блашко Љубојевић, није он био у мом камиону, он је био у овом другом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са, не само ови који су били у Вашем камиону?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Они су остали исто мртви на камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само је жив овај Љубо?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Само Љубо и ја што смо остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Јесу они остали у камиону или су на том изласку?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Остали су на камиону. Сматрам да су они одмах гађани пошто су били на отвореном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ушли у то склониште, кажете да је било жена, да је било и деце?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још са Вама?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Био је тај Љубо, било је Озренаца које ја нисам познавао. Старији су људи, ја мислим да је био резервни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вам ту пружили неку помоћ?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесу те жене и помогли нам у превијању и давали су нам воде и звали су доктора, међутим доктори нису могли доћи да нас спасе одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су нека униформисана лица тада дошла у склониште?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесу силазили ја мислим један, али ја сам већ оно као падао у кому и јесу изјутра нам говорили да се предамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изјутра?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Изјутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су тачно биле Ваше повреде, у ком делу?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Два метка у стомак, имао сам овде овако окрзнуто и око.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сутрадан како је то изгледало, је ли дошла хитна помоћ?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Кад су нас изнели доктори, камиони су нам истопљени, нема од њих ништа, почели су да нас вређају ови униформисани. Жене и доктори ови нису дали да нас туку, пребацили су нас на Градину. Горе ко је био способнији њих су одвојили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли. А какав Вам је третман у болници био?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па третман у болници, једино је једна Хашмета нас ја мислим да је медицинска сестра, она је нас малтретирала. Из почетка није било, а касније јесте. Како који дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу Вас је малтретирала?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па рецимо мене лично је шамарала, питала ме увјек откуд ти у тој војсци четничкој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко од Ваших које познајете био са Вама ту на одељењу?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па били смо само у двије собе распоређени, сви ови до сад што су били Радан, Крстић овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радован Крстић?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се он налазио у односу на Ваш камион?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па он је негде горе до бензинске у Славиновићима, стигао са камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас пошто Ви кажете да сте одједном чули ту рафалну паљбу.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад кад сте споменули Радована Крстића, он је управо рекао да је прво чуо један пуцањ.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Ја то нисам чуо зато што сам био у кабини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је онда кренула та рафална паљба и он је сматрао да је то било као тај један пуцањ да је означавао почетак те паљбе.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: За мене је била одједном рафална.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте само тако чули?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте, ја нисам чуо тај први метак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате док сте били у болници, да ли је неко био још рањен са оне друге стране да кажем?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па јесте ја мислим да једно двојица, то од ових наших камиона ваљда како су прилазили да купе наоружање, били су у ходнику баш двојица, али сад не знам кажу да су из колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта из колоне?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Да су из колоне страдали како су ишли према камионима који су горели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли кажу да ли је неко пуцао или је дошло до неке експлозије?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не, не, експлозија, експлозија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Експлозија је била?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Експлозија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви лично разговарали са том двојицом који су били рањени?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не, само сам чуо причу у ходнику, у ходнику су били на Градини горе у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да сте касније били пребачени у затвор, је ли тако?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте Ивана Колара?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се понашао како се понашао, ту колико дана сте остали?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: 35 сам био у затвору, а 25 у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још негде били саслушани поводом овог догађаја?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесам у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Тузли?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Водили су нас појединачно на саслушање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Кад смо били у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не знам, не сећам се тачно датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неки поступак био покренут?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Против кога?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Против нас свију. Добили смо и решења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Да смо окупаторски војници и да учествујемо, да смо учествовали у агресији на Тузлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је то окончано да ли знате?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Ми смо размењени, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате шта се даље дешавало?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још само ово да Вас питам, у овој колони да ли је било санитарских возила?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па није било пуно, али највише је било «пинцева» ја мислим да је и овај Вукмирица Миодраг из Београда, да је он баш био у санитарском возилу. Вукмирица овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су та возила била видно обележена?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Црвеним крижом, крижем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било цивилних возила у колони?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте, ја мислим било ових војних што су се возили официри попут «ладе» и тако, цивилних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви видели?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Било је једно 4, 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 4, 5?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су то возила била?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: «Ладе» претежно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Ладе»?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: «Ладе», да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли су војне регистарске таблице биле или?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Војне, војне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за одред «Окресаница»?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ништа чули?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био командант касарне?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Дубајић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели тога дана у касарни?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не.И кад смо кренули речено нам је да је он на челу колоне, да се као ништа не бојимо, Дубајић је на челу колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули са ким је био на челу колоне?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био сам или је још био у друштву са неким?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Нисам чуо то ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ништа чули?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А где је Чарапа?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Погинуо је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Том приликом?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте, јесте, остао је ја мислим у «пинцу» једном и изгорио је .

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је он у «пинцу» испред Вас?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Испред, испред.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Схватио сам да сте Ви дошли са њим и два камиона?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте испред.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли имали прилику да видите снимак, видео снимак, видео запис том приликом?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте евентуално тамо могли да препознате Ваш камион, «пинц гауер», Чарапин?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не, не, он је, они су прошли, наш камион када је остао, они су нас претекли. Наш камион и тај «пинц гауер». Они су прошли тамо негде до Славиновића. Само је наш онеспособљен камион.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само је ваш онеспособљен?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А не, говорим само о ваша три возила?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте из те.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како су они у колони, да ли је прво «пинц гауер» па онда два камиона?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте «пинц гауер» па је био овај «ФАП 13», па наш «ФАП 2226».

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Испред Вас је био тај исто ваш «ФАП»?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И кажете они су прошли?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: А ми смо остали на раскрсници.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А где је погинуо Чарапа?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Горе негде у Славиновићима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тај исти дан?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте, јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је то Славиновићи, је ли то неко приградско насеље?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Приградско насеље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је то далеко од Брчанске Малте, од ове раскрснице?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па једно 3 километра, нема можда ни толико.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како знате да је погинуо?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па знам по овим, Вукмирица је био са њим, он је једини остао у томе, у томе «пинц гауеру».

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он је преживио па Вам причао?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте, јесте. Он је само задобио теже опекотине, а тај Чарапа је остао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте да нисте имали муниције?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не, ја лично нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, а да ли сте тражили муницију од Чарапе тамо у касарни када вам је он већ рекао да тешко ћемо изаћи из Тузле?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте неко тражио муницију, јесте а он је говорио неће вам требати. Јесте тражили су муницију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Још само једно питање, да ли је у тој кажете кренула је пуцњава и за Вас је то одједном кренуло рафално?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било прекида, застоја у том пуцању?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте, јесте од прилике као да се мјењају оквири у том смислу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А значи у том, не него нека пауза?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Није било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У пуцњави?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Није било већих размака у тим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само у том смислу да се мењају оквири?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па од прилике тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам предочити само код истражног судије да сте изјавили да су са балкона бацали црну бомбу?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте то је мени бачена, што је ми је око оштећено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам нисте сад о томе говорили, па ето ако сам Вас у том смислу подсетила.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Заборавио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад у ком моменту је бачена та црна бомба, где сте се Ви то налазили?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Под том «стодесетком», прво су ме погодила два метка, па су бацили црну бомбу. Ја сам ту бомбу одгурнуо и гледао сам доклен је отишла и онда је она експлодирала и имам ову страну куглица од ње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете одакле, са балкона?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Са балкона, са најближег балкона преко пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту док сте били код Техничког прегледа или?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не, не, већ на раскрсници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А већ на раскрсници?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте. Кад сам изишао из камиона под ову «стодесетку».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците, спомињали сте такође код истражног судије неке оклопњаче?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па то је било према Ши селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то кажете и да је њихов транспортер?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су то оклопњаче и где их Ви видите?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: На ауто путу према Ши селу било је једно такво оклопно возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте видели то оклопно возило?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: То сам видео када сам ишао из касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте кренули кад из касарне?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут, други пут?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Други пут, други пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други пут.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Није било први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једно једино сте видели?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Једно, једно само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте описивали као ручна израда, како вам је то остало баш да је то ручна израда?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте, јесте. Па нешто ко јаје направљено, ко коцка, није тенк, није транспортер, тако. Није као војно возило, што познајем возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође сте спомињали код истражног судије да је негде око 14 часова било народа, било људи на улици, а да после није било?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте, јесте. Кад смо враћени тад било је нормално народа, не баш у великим количинама, али је било народа, а кад смо кренули после није било никога на тој раскрсници, баш се нико није видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да је био погођен овај возач који је био у «стодесетки», је ли тако?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте, јесте, па и он је смртно страдао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате како се он зове?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не знам. Знам да је из његовог камиона испао Кужих Бранислав, он је са Озрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је испао?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли жив тај човек?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жив је?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Заједно је рафал закачио и мене и њега, он је био поред мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете да су испред Вас два камиона била запаљена?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не испред мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Према Ши селу, иза мене да уђе, та два камиона која су горела, са та два камиона се онда преносио пожар на ове остале камионе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије сте говорили да је била једна «стодесетка» испред, једна је горела, једна иза Ненадовог и још су овамо два горела према Техничком прегледу, дакле говорите испред Вас, зато Вас питам, да ли се сећате, евентуално да ли сам Вас подсетила?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Испред мене јесте горио камион, али прво је наш био упаљен, прво су ова два према Ши селу, према том оклопњаку што спомињу да је провизорно направљен, та два су прво горела, па се пребацивала још на једно возило на раскршћу, а са њега на наше возило, ватра се тако пребацивала од детонација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако се ватра ширила?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко гађао или је то дошло је до експлозије па се ватра проширила на све?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: За мене од експлозије више да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од експлозије?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Тако ми је дјеловало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче? Нема питања. Изволите одбрана.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведок је у изношењу свог исказа говорио говорећи о Чарапи и возилу у коме се он налазио рекао нешто «пинц», нешто као санитарско возило, молио би да објасни шта то значи?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па то је «пинц гауер» санитарско возило, обиљежено као санитарско возило.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко је Чарапа?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Надимак му је Чарапа, то је мој претпостављени командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Шта је он?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чину шта је био?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Поручник, потпоручник, тако у том смислу. Није неке велике чинове имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јово?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јово јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Активан, редован?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Потпоручник чега? Активан, резервни, које војске?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Ја мислим да је он резервни састав био, пошто ја нисам баш њега ни познавао до тад.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Је ли он лекар?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко је са њим био у том возилу?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па било је још војске.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Је ли био неки лекар?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Није.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Медицинска сестра?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Није.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Рањеник?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Није.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле то што сте рекли као санитарско возило, само зато што има црвени крст на себи ништа друго?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте, јесте. Није било рањених.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведок је рекао да је био без муниције, дакле то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је дошавши у Републику Српску, односно у Бијељину дошао са оружјем или без? Дакле када је из Србије дошао у Бијељину?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Без оружја.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Где сте задужили наоружање?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: У Пожарници.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У Пожарници, без муниције?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Без муниције.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је неко наредио да немате муницију или је то била чисто Ваша воља да ли ћете имати или не муницију?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Није нико наредио ништа, само смо пушке имали онако.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Само још једно питање, да ли је у болници за време лечења давао некад неком изјаву о догађају, односно о третману у болници?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесам, јесам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је приликом давања те изјаве било ко утицао на сведока шта ће и како рећи, односно описати стање у болници?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Није.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, да ли је оно што сте тад рекли тим људима, не знамо ни ко је то снимао, рекли заиста Ваш став?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па јесте питали су ме какав је третман у болници, како се понашају доктори.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања. Доставићу тај снимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукмирица Миодраг, пошто сте њега спомињали, он је говорио да је био у том болничком «пинц гауеру»?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако. Добро, изволите?

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Казао је оштећени, речено нам је да кренемо ка Пожарници, моје питање је ко? Ко је њима рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војни полицајац који је ишао и обавештавао колону.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Даље је сведок казао, неко је имао муницију, а неко не. Како то неко може да има, а неко не, да ли је то од нечије добре воље зависило да ли ће имати муницију или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете то да објасните?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па претежно махом резервни састав је имао лично наоружање. Они су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате да су имали муницију? Имају лично наоружање, Ви кажете да сте имали пушку али да нисте имали муницију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја би ставио примедбу. Ви тражите од сведока да говори о нечему што он заиста нема сазнања, он нема сазнања, оно што има он је рекао ко је тражио он је узео и тако даље, али он није старешина који води рачуна о другој војсци па дели или не дели муницију. Ето у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, наравно, али ако има сазнања да је неко имао. Да разумем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да не тражимо, да терамо да он говори и сведочи о нечему што не зна, нема сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, али одакле Вам сазнање да неко има муницију, само у том смислу одговорите? По чему сте Ви закључили да неко има муницију?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па гледао сам и у касарни да појединци пуне оквире.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте нам и објаснили, тако сте рекли.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Је ли то то, гледао је у касарни да неко пуни оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да и то кад се други пут колона вратила.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Кад се други пут колона вратила, да.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Уреду, сад знамо одакле зна. Моје следеће питање, да ли је у касарни било активних старешина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Нисам познавао никог од старешина.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Молим?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Никог од старешина активних нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте познавали али да ли сте чули?

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Или видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је неко од активних старешина у касарни?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте, ја бих ставио примедбу, да ли се разликују старешине у резерви и активне старешине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и то је добро питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има ли он ту неко сазнање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се разликују?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да онда видимо да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се разликују активне старешине од резервних старешина?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Шта ја знам, ја нисам никог од старешина видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се разликују и ако се разликују по чему? Активни старешина од резервног старешине?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Једино можда због униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформе.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Следеће питање. У тој колони да ли је видео било ког старешину војске СФРЈ, још увек је била војска СФРЈ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је да никога, само је био Јово Чарапа и нико више од старешина, а да му је познато да је Мато Дивковић био на челу колоне. Не, Дубајић, Дубајић.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Дубајић нам је речено даје на челу колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: А ко Вам је то рекао?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Тај од почетка што је ишао милиционер и рекао да се оформи колона и ишао је и говорио ништа се не секирајте Дубајић је на челу колоне.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: И Ви се не секирате и идете је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тако је рекао.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он рекао да се ми не секирамо, али само је чуо да се не секирају.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте, да се ништа као не плашимо, не бојимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Микрофон.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Да ли овај сведок зна Илију Јуришића, да ли га је икад видео у животу? Да ли ишта зна о његовим активностима тога дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули ко је Илија Јуришић у то време?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време, нисте?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте гледали снимак кретања Тузланске колоне?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесте ту препознали где се Ви налазите?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесам, како нисам свој камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Препознали сте. Ево сад ћемо Вам приказати тај снимак. Ја би молила режију да нам прикаже ЦД 3.

Пре него што нам режија припреми овај ЦД ја бих Вас молила да ми кажете ко је Драгић Ненад?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: И њега сам упознао у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био, је ли знате шта је он био?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Ја мислим да је он био међу овим зградама како ми је објашњавао исто био рањен, два метка у стомак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тада га нисте видели у тој колони, не знате уште него сте га у затвору?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не, нисам га ни познавао, тек смо се упознали на Градини и у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим вас да зауставите.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Не, не. Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите на почетак.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли могу пре него што дође до тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На шта сведок да обрати пажњу, па да се изјасни. Да ли на том тргу, односно на тој раскрсници, сад кад гледа овај снимак види живих људи? Може од почетка да се покаже.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па ево има их двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите још само мало уназад.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Ја знам кад је мој камион, кад стане. Да је тад већ почела пуцњава, да није било живе душе. Само са почетка са зграда од касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то та раскрсница Брчанска Малта?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте, ево је овде негде мој камион стао. Сад ћу Вам показати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту се зауставио је ли тако?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: А ово је зграда преко пута у коју сам ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците кад будете препознали Ваш камион.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Али ово је почетак. Не, не. Види се највише кад гори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате да је ово почетак колоне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Опет морам да стављам примедбу, зашто се тражи од сведока да се изјашњава о делу колоне у којој он није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не наравно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је могуће да он то зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да се изјасни него откуд знате да је то почетак колоне?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па знам док има цивила, зато што сам ја кад сам већ дошао мој камион на раскршће већ је горила колона. Зато јер сам био у камиону док је почетни камиони горили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како закључујете да су то цивили, јесте баш видели да су то цивили?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Који цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажете, закључујете да сте видели цивиле да су на улици цивили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се, али морам да ставим примедбу питање је да ли је ово почетак колоне који се сада приказује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, објаснио је и рекао је да сматра да је почетак колоне чим се виде цивили, а моје је питање где су ти цивили?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па ево има појединачно. Ја ћу вама сад да рекнем о свом камиону.

Сад је од прилике почела пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почела је раније још.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Сад треба иза ових камиона да иде мој. Ево камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је Ваш? Зауоставите молим вас.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Ево тај што стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту, вратите још само мало. Мало уназад.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Ево овај што је остао преко пута ове зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад обратите пажњу.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Е тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад који је од ова два?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Е овај први, до камере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први, е сад зауоставите молим Вас.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: «ФАП 2226».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први који је овде ближе?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ближе нама, је ли тако?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш камион. А овај до Вас?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Он претиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то та «стодесетка» о којој говорите или не?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Ово је «ФАП» некакав али не знам да ли је наш уопште или ја мислим да су наши камиони били испред, да смо ми остали задњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите даље да видимо.

Добро. Господине Тешићу да ли се придружујете кривичном гоњењу, да ли истичете одштетни захтев? Овде је опт. Илија Јуришић.

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Злочин се десио ја не знам ко је крив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одштетни захтев имате право да поднесете, то можете и накнадно ако не можете у овом моменту да нам истакнете. Тражићете одштетни захтев је ли тако?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците трошкове које имате? Ви долазите из Бијељине и колико би Вам били ти трошкови? То можемо да Вам надокнадимо трошкове пута, исхране. Како сте дошли?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобусом, па колико је карта?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: 15 марака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете да кажете колико би то било у динарима повратна карта?

СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Па негде око 2.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли довољно 3.000,00 и за исхрану.
СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Јесте.

Сведок тражи трошкове.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

**Исплатити сведоку 3,000,00 динара на име трошкова превоза и
исхране.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам господине Тешићу, можете ићи.
СВЕДОК ОШТ.ЉУБО ТЕШИЋ: Хвала.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес, а наставља се:

11.04.2008. године, са почетком у 09,30, судница број 3

Записничар

Председник већа-судија